

ת"פ 5575/02 - מדינת ישראל נגד עמוס מימון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 17-02-5575 מדינת ישראל נ' מימון

לפני כבוד השופט איתן הרמלין

מדינת ישראל
עו"ד אברהם ישעיהו

המאשימה:

נגד

הנאשם: עמוס מימון

החלטה בטענה לפסנות שופט

1. נגד הנאשם, שהוא עורך דין במקצועו, תלוי ועומד כתוב אישום המיחס לו עבירה של איומים. לפי הנטען בכתב האישום, לאחר סיום של דין בבית המשפט לענייני משפחה שבו יציג הנאשם את התובע בתיק מסוים הוא התעמת עם חברתה של הננתבעת שליוויתה אותה לדין, ובהמשך לכך איים עליה בלובי של בית המשפט במיללים: "...אני אחזור אותו מלמעלה עד למיטה. את זונה שעבדת בבתי הסוהר. את לא מכירה אותי. אני עוד אמצא אותו. את תשמעי מני, ואת תצטער夷 על היום הזה שהכרת אותו...". הוואיל והדברים נזכרים בבקשת שהגיש הנאשם, אצ"נ שבכתב האישום המקורי הואשם הנאשם גם בעבירה של תקיפה בגין כך שיוחסה לו מכחה בידה של המתלוונת שהעיפה מידת מידה את הטלפון שבוacha. עובדות אלה וסעיף התקיפה נמחקו מכתב האישום במהלך ההליכים המוקדמים הממושכים שהתקיימו בתיק זה בפני "שופטי מוקד" עד שהועבר התקיק לטיפול בשנת 2020.
2. מאז הועבר התקיק לטיפולו התקיקיו 7 ישיבות בתיק זה שב-4 מתוכן נשמעו עדים. ביום 10.6.2021 העיד הנאשם עצמו, והתיק ממניין כעת להתייצבותו של עד הגנה שהיה לפי הטענה עד ראייה להתרחשות בלובי בית המשפט. הישיבה الأخيرة בתיק נערכה ביום 5.7.2021. באوها ישיבה היה אמרור להעיד עד ההגנה הנזכר לעיל, אך הוא לא התיציב לדין. חדש לאחר הדיון האחרון, ב-5.8.2021, הגיעו עורכת הדין שייצגה את הנאשם עד אז בקשה לשחרר מייצגו עקב חילוקי דעתם. כאשר ביקשית את תגובתו של הנאשם לבקשת לשחרור מייצוג, הוא הדגיש בתגובהו שהוא שוחרר לפטר את עורכת הדין. מאז מיציג הנאשם את עצמו. היום אמרה להסתויים שמייעת הריאות בעדותו של עד ההגנה שהוזכר לעיל (חידוש המשפט התעכב עד היום עקב יציאתו של התובע המתפל בתיק לקורס קצינים).
3. כאמור, היום לפני שאמורה להסתויים שמייעת הריאות בתיק וכמעט 4 חודשים אחרי שהחל הנאשם ליציג את עצמו, הגיע הנאשם בקשה שאפסול את עצמי מלדון בתיק.
4. בטרם ATIICHIS לטענותיו השונות של הנאשם אזכיר שסעיף 77א לחוק בתי המשפט קובע:

"שופט לא ישב בדיון אם מצא, מיזמתו או לבקשת בעל דין, כי קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשוי פנים בניהול המשפט".

סעיף 146 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (חסד"פ), קובע:

(א) לאחר תחילת המשפט... רשאי בעל דין לטעון טענות פסילות נגד שופט פלוני לפי סעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 (בחוק זה - חוק בתי המשפט); ...

(ג) לא היה באפשרותו של בעל דין לטעון טענות פסילות בשלב האמור בסעיף קטן (א), רשאי הוא לטענה בשלב שלאחר מכן ובלבב שיעשה זאת מיד לאחר שנודעה לו עילית הפסילות.

5. כפי שאפרט להלן, טענות הנאשם אין מבוססות חשש כלשהו למשоя פנים, כך שאין בסיס כלשהו לבקשת שאפסול את עצמי מלדון בתיק. הטענות גם הועלו בשינוי ניכר ולא בהזדמנויות הראשונה כאמור בחסד"פ.

6. טענתו הראשונה של הנאשם נוגעת לשאלת שאלתי אותו במהלך חקירותו הנגדית. במהלך חקירה זו הוקן על ידי התובע סרטון אבטחה שבו תועד המפגש של הנאשם עם המתлонנת וחברתה בלובי בית המשפט, והנאשם התבקש על ידי התובע להתייחס לנקודות שונות בסרטון. טענתו של הנאשם נוגעת לשאלת שאלתי אותו, ואשר בה ביקשתי שיתיחס למה שנראה בסרטון.זה נוסחה של השאלה (עמ' 82 ל פרוטוקול, ש' 22-15):

"רואים בסרטון אדם מאד גדול פיזית באופן ייחודי עומד ומדבר עם אישة מאוד קטנה פיזית, ממש עומדת סוג של מעלה, לא מעלה ממש אבל זה לא הרעש שהפריע [למאבטח], היה פה עימות שהוא רצה להפסיק אותו. אם תסתכל על הסרטון אתה יכול גם להסתכל על תנוחות הגוף שלך שתלויה גם בהבדל הגודלים ביןך לבין האישה הזאת. דבר שני, אתה לא יצאת רואים שאתה הולך לכיוון בית משפט שלום ואתה לא יצאת. בסרט רואים שאתה באת כדי לדבר איתן ואחריו שנגמר השיח שלך איתן אתה לא יצאת החוצה, הן לא עמדו בדרך החוצה, רואים אותך הולך ייחד עם העוזר שלך לכיוון בית משפט השלום ולא יצאת החוצה מבית המשפט. רואים שאתה בא אליהן באופן מכוון".

7. הנאשם טוען שאלה זו מלמדת כי "בית המשפט... הביע דעתו וקבע לכאורה כי הינו מתרשם כי הנאשם בעצם הבדלי הגבהים הילך אימיים על המתлонנת, תוך שמרחיב הוא את האישום באופן שכלל לא בא לידי ביטוי בכתב האישום, שכן כתב האישום מתיחס לאיים על דרך של אמרות הנאשם לכאורה, ואין כל רלוונטיות להבדלי הגבהים בין הנאשם ובין המתлонנת, ובוודאי לא באופן שבית המשפט הביע את דעתו ומציר כאלו מדובר בהילך אימיים". דבר שיש בו נעלית דעה בworthy וחד משמעות באשר ל汰וצה בתיק הנדון, כאילו בעצם הפרש הגבהים ותיאור פני הדברים המדובר בתנהלות מאימת".

8. השאלה ששאלתי את הנאשם כוללת תיאור עובדתי של מה שנראה בסתורן שהוקן בבית המשפט, ואני רואה כל פסול בכך שביקשתי את התייחסותו של הנאשם לנראה בסרטון. בבקשתה שהגיש הנאשם עצת הוא אף אינו חולק מפורשות על כך שתיאור זה הוא מדויק. השאלה ששאלתי אינה מלמדת ממשום בחינה על "נעילת דעה" כלשונו של הנאשם בקשר לעובדות הנטעןות בכתב האישום, שכן שכותב הנאשם עצמו מרכז בטענה שהוא אים על המתלוונת במילימ. וודאי שטרם גיבשתי דעה סופית בשאלת אשמתו של הנאשם, מה עוד שאחד מעדי הראייה לתקנית לפי הטענה טרם העיד בפניי.

9. טענה נוספת של הנאשם היא ש"למרות שסעיף התקיפה נמחק מן העולם, קיבל בית המשפט את הקולטת בגיןוד לדין ובנגוד לעובדה שהkolטת נועדה מלכתחילה רק להוכיח את התקיפה שלא הייתה ולא נבראה...".

10. מעבר לכך שמדובר בטענה ערעורית באופייה, הנאשם כלל לא מסביר בגיןוד לאיזה דין קיבלתי לדעתו את תיעוד מצלמת האבטחה שהוגש ללא התנגדות באמצעות השוטר שتفس אותו כבר בישיבת ההוכחות הראשונה ב-20.10.2020 (עמ' 16 לפרטוקול, ש' 13).

11. עוד מוחה הנאשם על כך שאפשרתי לתובע לשאול שאלות לעניין הטלפון, אף על פי שהאישום בתקיפה נמחק מכתב האישום. כפי שמצטט הנאשם בבקשתו, בהחלטתי בהרתתי כי התביעה כבולה להחלטתה לחזור מאישום התקיפה, וכן לא תוכל לבקש להרשיע את הנאשם בעבירה זו, אך בכך אין כדי למנוע מן התובע לשאול שאלות עובדיות אודות מה שנראה בסרטון גם בהקשר של הטלפון. טענה זו של הנאשם עניינה ברלוונטיות של שאלות וגם מקומה הוא בסיכון הנאשם או בהליך ערעור, אך לא בבקשתה לפסילת שופט.

12. הנאשם טוען גם נגד התייחסותי בשאלת שהפניתי אליו ליציאתו או אי יציאתו מבית המשפט לאחר התקנית, אף על פי שלדברי הנאשם אין זה רלוונטי לaiושם באוים. זהה כמובן טענה נוספת המתואימה לaiוקים ולא בבקשת לפסילות שופט. הנאשם מוסיף וכותב ש"בית המשפט סבר וקבע כי למעשה המתלוונת וחברת חיכו לבנם" (הטעות במקור). הנאשם אינו מסביר על מה מבוססת טענה זו, ומילא ברור שלא קבעתי כל קביעה סופית גם בעניין זה. הנאשם מוסיף וטוען ש"קבע בית המשפט הנכבד כי הנאשם הוא זה אשר פנה לכיוון המתלוונת, ובכך יצר סיטואציה לפיה מדובר באדם שבא לפגוע מלכתחילה ולמעשה בכך הביע את דעתו". לסייפה של דברים אלה של הנאשם אין כל בסיס, והם אינם בעלי כל מחלוקת בשאלת שאלתי אותו.

13. לaiוקים חוזר הנאשם וمبיע את חששו שגבשתי דעה שאינה ניתנת לשינוי, וש"בית המשפט עלול ליחס לנאים 'איומים' שלא על דרך האמירות המיוחסות לנאים אלא הנובעות מממדיהם של הנאשם מול מממדיהם של המתלוונת, דבר שאין לו אח ורע בכתב האישום...". (כך במקור). אין לי אלא לחזור ולהבהיר שלא גיבשתי כל עמדה סופית בשאלת אשמתו של הנאשם, ואת כל טענותיו הוא יכול להעלות בסיכון לאחר השלמת שמיעת הראיות.

14. לביסוסה המשפטי של בקשתו שאפסול את עצמי מלבדו בתיק הפנה הנאשם להחלטות בע"א 3432-97-**ביבי**.

אסיסטנס לימיטד נ' רוזה ויס (18.12.1997) ובע"פ 5007-05-2005 **אלון כהן נ' מדינת ישראל** (19.4.2005), שהנ�示ות העובdotות שהו בסיס לבקשת הפסילה, כפי שהן מתוארות בהן, אין דומות כלל לעניינו (למען שלמות התמונה אצין שבההטלה השניה אף נדחה ערעור הפסילות).

15. התובע מתנגד לבקשתו שכן לא מתעורר במקרה זה חשש ממשי למשוא פנים. התובע מפנה בהקשר זה להחלטה בע"פ 1609/19 **שי שוראקי נ' מדינת ישראל** (6.3.2019), שם נקבע כי "כללו הוא כי רק לעיתים נדירות יקבע כי הפעולות השיפוטית, היא עצמה, מבשת חשש ממשי למשוא פנים הן לעניין אמרות של בית המשפט, הן לעניין החלטות דין-וניות". התובע מציין כי בשאלת שהפניתי לנאים כלל לא הבעתי דעתה אלא תיארתי את הנראתה בסרטון, וההקללה הוגשה ללא כל הסתייגות של הגנה. בשאלת הלגיטimit של השאלה שהפניתי לנאים הפנה התובע להחלטה בע"פ 4060/17 **דוד לוי נ' מדינת ישראל** (21.5.2017). לבסוף התייחס התובע לשיהוי שבטענת הנאים שמדוברת יום לפני הדיון ומתבססת על דברים שנאמרו בדיון שאחריו התקיים דיון נוסף והוגשו מספר בקשות בלי להזכיר כלל את טענת הפסילות. בהקשר זה מפנה התובע לע"פ 3121/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.6.2020).

16. לסיכון האמור לעיל אחזור ואבהיר כי לא גיבשתי כל דעה סופית בעניין אשמתו של הנאים וטענותו של הנאים אין מbasות כל חשש למשוא פנים. טענת הנאים גם הועלתה באיחור ניכר, בנגד להוראות הדיון ובלי כל הסבר לאיחור בהעלאתה.

17. בנסיבות אלה אני>Dochah את הטענה.

18. המזקרים תשליך החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה כסלו תשפ"ב, 29 נובמבר 2021, בהעדך
הצדדים.